

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ET „Maja Marinowa”

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzławane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za приходите

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 273, art. 2 ust. 1 lit. a), art. 9 [ust.] 1 i art. 14 [ust.] 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania faktycznego braku towarów – dostarczonych podatnikowi w ramach podlegających opodatkowaniu dostaw – jako dalszych odpłatnych podlegających opodatkowaniu dostaw tych samych towarów przez tę samą osobę bez ustalenia ich odbiorcy, przy uwzględnieniu, że owo traktowanie ma na celu zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT?
- 2) Czy wskazane w poprzednim pytaniu przepisy – mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności – należy interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania we wskazany powyżej sposób braku rachunkowego księgowania dokumentów podatkowych odnoszących się do otrzymanych przez podatnika podlegających opodatkowaniu dostaw, przy uwzględnieniu realizacji tego samego celu?
- 3) Czy przepisy art. 273, art. 73 i art. 80 dyrektywy 2006/112, mając na względzie zasady równego traktowania i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są uprawnione do określania – w niedokonujących transpozycji przepisach swojego prawodawstwa – podstaw opodatkowania odnoszących się do dokonanych przez podatnika dostaw towarów poza ogólną regułą określoną w art. 73 i poza stanowiącymi wyjątki regułami wyraźnie wskazanymi w art. 80, ze względu na to, że w ten sposób ma się na celu z jednej strony zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT, a z drugiej strony określenie w przybliżeniu wiarygodnej podstawy opodatkowania danych transakcji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski**

(Sprawa C-579/15)

(2016/C 027/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Openbaar Ministerie

Strona przeciwna: Daniel Adam Popławski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ do swego prawa krajowego w ten sposób, że

— organ sądowy wykonujący nakaz jest zobowiązany bez wahania odmówić wydania w celu wykonania kary osoby, która jest obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub w tym państwie stale przebywa,

- odmowa ta oznacza *ipso iure* gotowość do przejścia wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej temu obywatelowi lub rezydentowi,
- ale orzeczenie o przejściu wykonania kary zostaje przyjęte dopiero po odmowie wydania w celu wykonania kary, a decyzja pozytywna zależy od (1) podstawy w konwencji obowiązującej między państwem członkowskim wystawiającym nakaz a państwem członkowskim wykonującym nakaz, (2) warunków ustanowionych w tej konwencji i (3) współdziałania państwa członkowskiego wystawiającego nakaz poprzez np. złożenie odpowiedniego wniosku,

tak iż istnieje ryzyko, że państwo członkowskie wykonujące nakaz po odmowie wydania w celu wykonania kary nie będzie mogło przejść wykonania, przy czym ryzyko to nie ma wpływu na obowiązek odmowy wydania w celu wykonania kary?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej

- a) Czy sąd krajowy może stosować bezpośrednio przepisy decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, chociaż zgodnie z art. 9 protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych skutki prawne tej decyzji ramowej po wejściu w życie traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu jej uchylecia, unieważnienia lub zmiany?
 - b) W razie odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW jest wystarczająco dokładny i bezwarunkowy, by mógł być stosowany przez sąd krajowy?
- 3) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie lit. b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Czy państwo członkowskie, którego prawo krajowe dla przejścia wykonania zagranicznej kary pozbawienia wolności wymaga podstawy w odpowiedniej konwencji, może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW do swego prawa krajowego w ten sposób, że art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW sam stanowi wymaganą podstawę w konwencji, aby uniknąć ryzyka bezkarności związanego z krajowym wymogiem podstawy w konwencji (zob. pytanie pierwsze)?
- 4) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie lit. b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Czy państwo członkowskie może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW do swego prawa krajowego w ten sposób, że dla odmowy wydania w celu wykonania kary osoby stale przebywającej w państwie członkowskim wykonującym nakaz, będącej obywatelem innego państwa członkowskiego, ustanawia warunek, by państwo członkowskie wykonujące nakaz miało jurysdykcję w odniesieniu do czynów wskazanych w europejskim nakazie aresztowania i by nie występowały faktyczne przeszkody dla (ewentualnego) ścigania karnego w państwie członkowskim wykonującym nakaz osoby stale tam przebywającej z powodu tych czynów (takie jak odmowa państwa członkowskiego wystawiającego nakaz, by przekazać państwu członkowskiemu wykonującemu nakaz akta sprawy karnej), podczas gdy nie ustanawia ono takiego warunku dla odmowy wydania w celu wykonania kary obywatela państwa członkowskiego wykonującego nakaz?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-581/15)

(2016/C 027/19)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska